

«سند ملی موسیقی جمهوری اسلامی ایران» که در جلسه 895 مورخ 10/11/1402 شورای عالی انقلاب فرهنگی و بر اساس مصوبه جلسه 454 مورخ 28/09/1402 شورای معین شورای عالی انقلاب فرهنگی (بنا به پیشنهاد شورای هنر و ستاد فرهنگی و اجتماعی دبیرخانه) به تصویب رسیده است؛ برای اجراء ابلاغ می‌گردد:

مقدمه:

موسیقی به عنوان هنری ارزشمند و الهی؛ آمیزه‌ای از دانش، اندیشه و ذوق فطری و خدادادی است که به لطف حجره انسان، ساز و طبیعت؛ خلق و بر اساس ذوق و قریحه ذاتی و نظم و انتظامی خردمندان، تبلور و تجسم می‌یابد. این هنر، همانند دیگر هنرهای بشری دارای ابعاد و مراتب مختلفی است و هر فردی به شیوه‌ای خاص با آن ارتباط می‌گیرد که البته می‌تواند موجب تعالی یا انحطاط جمعی نیز گردد. در راستای تبیین اهمیت، و ارزش و جایگاه موسیقی؛ رسائل و مکتوبات بسیاری پیرامون بنیان‌های حکمی آن در دوره تمدن اسلامی، به رشته تحریر درآمده است که از آن بین؛ می‌توان به آثار فاخر شخصیت‌های بزرگی نظیر: فارابی، اخوان الصفا، ابوعلی سینا، مولوی، صفی‌الدین ارموی، قطب‌الدین شیرازی، عبدالقادر مراغه‌ای و فیض کاشانی اشاره کرد. همچنین؛ فتاوی متعددی در مورد این هنر مهم بشری صادر شده است که فتاوی امام خمینی(ره) و مقام معظم رهبری(مدظله العالی) از جمله آنهاست.

هنر موسیقی در ایران چه در ادوار گذشته و چه در دوران حاضر با آسیب‌ها و اشکالاتی نظیر؛ گرایش به موسیقی لاهی و بی‌محتوا و برانگیزنده غرائز جنسی به بهانه جذب مخاطب، معرفی موسیقی لاهی به مثابه عامل آزادی و نشاط، عدم نوآوری و محدود شدن به موسیقی لاهی، عدم جذب و پرورش استعدادها و محدود شدن به هنرمندان قدیمی موسیقی مواجه بوده است و بخش میراثی آن عمدتاً دارای سمت و سوی «من سفلی» است. انقلاب شکوهمند اسلامی ایران؛ در مسیر احیاء و اعتلاء کلمه حق، حماسه‌آفرینی و تشویق و تحریض مردم برای حضور در مهم‌ترین ساحات‌های دفاع از ارزش‌های اسلامی - ایرانی، روح تازه‌ای را در کالبد موسیقی دمید و خوشبختانه؛ با استقرار نظام جمهوری اسلامی ایران، اشکالات نشأت گرفته از دوران گذشته به مراتب کمتر و دارای سیر نزولی شد؛ لیکن وجود برخی محدودیت‌های اجتماعی سبب شد تا جز در مواردی معدود و مشخص همچون سرودها و آهنگ‌های فاخر و انقلابی؛ با تولید آثار چشمگیر و متناسب با اهداف و ناظر به ارزش‌های انقلاب اسلامی روبرو نباشیم. فقدان خطمشی روشن، یکپارچه و کارآمد در این حوزه، ضعف دیوان‌سالاری دولتی و نرم‌افزارهای فکری، فقدان یک مکتب موسیقایی متناسب با تمدن ایرانی و اسلامی و نیز کاستی‌های برآمده از فقدان ابتکارات و نوآوری‌های لازم در عرصه این هنر متعالی از نقاط ضعف این حوزه به شمار می‌رود.

در این راستا و در اجرای راهبرد ملی 4 ذیل راهبرد کلان 9 نقشه مهندسی فرهنگی کشور؛ تدوین سند ملی موسیقی جمهوری اسلامی ایران و تصریح و تدقیق خطمشی- موسیقی کشور و اجرای هدف‌مند و معنادار آن؛ می‌تواند زمینه لازم را جهت نیل این هنر ارزشمند به نقطه مطلوب تعالی معنوی و مادی فراهم نماید و رافع نیازهای جمعی، ملی و مذهبی جامعه باشد.

ماده 1 - مبانی، ارزش‌ها و اصول:

موسیقی ایرانی اسلامی، نوعی هنر شنیداری و نمایشی مبتنی بر دانش نافع، دارای عقلانیت جامع‌نگر (عقل ادراکی نظری و عملی، عقل آخرت‌گرا و عقل معیشت‌گرا) است. موسیقی حکیمانه در ساحات‌های شکل، دستگاه یا مقام، نغمه‌ها و گوشه‌ها، گام‌ها و سازها، تعالی و معنابخش روح و ذهن و احساسات آدمیان خواهد بود و در شکل جمعی باعث رشد اجتماع انسانی خواهد شد. این هنر شنیداری و نمایشی، مبتنی بر حکمت عملی انقلاب اسلامی، سعادت فرد و جامعه را، از طریق برانگیختگی احساسات متکی بر عقل، پیگیری است. همچنین این حرکت کلی سعادت‌مندان، سوگیری زندگی معنوی و مادی را توأمان در بر دارد. در این راستا، جهت‌گیری الهیات‌رهای بخش و عدالت‌خواهانه در مکتب موسیقایی انقلاب اسلامی، جنبه رکنیت دارد. در نهایت، هم‌نویی با موسیقی کلی طبیعت، ماهیت این موسیقی را به فطرت آدمی متکی می‌کند. بر این اساس؛ این سند بر مبانی، ارزش‌ها و اصول زیر استوار است:

1. «جهت‌گیری هنر»؛ مسأله مهمی است. هنر، جزو زندگی انسان است؛ که در ذات خود، یکی از لوازم وجود انسان به شمار می‌رود. اسلام هنر را نه فقط قبول کرده، بلکه تشویق نموده است. قرآن خود اثری هنری است. هنر از جلوه‌های زیبای خلقت الهی در انسان است. آنچه در هنر مورد ایراد است و اهل بصیرت همیشه بدان اشکال گرفته‌اند، جهت غلط هنر بوده است. کشتادن هنر در جهت اغواء و بی بند و باری انسان غیر قابل قبول است؛ وگرنه اگر هنر با روح دین، با جهت‌گیری دین باشد، از برجسته‌ترین پدیده‌های وجود انسانی است.
2. «هدفدار بودن موسیقی»؛ ماهیت موسیقی هنر است، هنری که آفریده‌شده از دانش، اندیشه، جهان‌بینی و ذوق فطری است. بنابراین ماهیت موسیقی را دو پایه اساسی شکل می‌دهد: اول موسیقی امری الهی است و دوم امری فطری و انسانی است. همچنین در ماهیت موسیقی باید گفت که، همچون بسیاری از امور، از جمله هنر، موسیقی یک امر ذاتاً هدفدار و مبتنی بر

اراده آدمی است و لازم است دست‌اندرکاران رسانه‌ها و فضای مجازی، در جهت موسیقی هدفمند متناسب با اهداف انقلاب اسلامی و نظام تمدن ساز و نیازهای اصیل جامعه ایرانی- اسلامی حرکت کنند.

3. با توجه به اینکه موسیقی امری هدفمند و ارائه محور است، می‌تواند ابزار دستیابی به اهداف عالی یا سافل شود. بنابراین موسیقی یک ابزار مشترک، برای اهداف خیر یا شر است و هر دو نوع آن در عالم خارج مصداق دارد. بنابراین؛ نظریه کسانی که مطلقاً موسیقی را امری شیطانی می‌دانند و یا آن را تنها در مسیر اهداف شرّ می‌یابند، به‌طور قاطع رد است. ضروری است کلیه دست‌اندرکاران عرصه فرهنگ و هنر، جلوی موسیقی شرانگیز و فسادانگیز را گرفته و متناسب با اهداف انقلاب اسلامی، حرکت کنند.
4. «ظرفیت‌ها و کارکردهای موسیقی»؛ موسیقی دو کارکرد اصلی دارد: یکی مربوط به احساسات و دیگری مربوط به اندیشه و جهان‌بینی است، و از سوی دیگر، موسیقی قادر به تحریک احساسات و هدایت ذهن‌ها است که مورد دوم اهمیت بیشتری دارد. در واقع «هدف غایی موسیقی، نشان دادن محتوا به قلب و دل و ذهن مخاطب» است.
5. «جذابیت و نفوذ عمیق»؛ موسیقی نوعی رسانه است که در میان اقشار مختلف مردم، خصوصاً جوانان، به راحتی رواج پیدا کرده و به‌سادگی نفوذ می‌یابد. از این منظر، این رسانه، شیوع بیشتری نسبت به بسیاری از رسانه‌های سنتی و مدرن دارد. این گستره حضور و استفاده به نحوی است که «نمی‌شود به کلی در موسیقی را بست» و این پدیده در زندگی روزمره مردم جا باز کرده است. بدین جهت لازم است، از این ظرفیت و قدرت، برای امر آموزش و فرهنگ عمومی استفاده شود.
6. «شناخت موسیقی در فقه»؛ ملاک اصلی تبیین یک قطعه موسیقی و شناخت سره از ناسره آن، «فقه» و نقد دقیق علمی آن است که به تفکیک «قالب» و «محتوا»، معیارها و شاخص‌های قضاوت در خصوص یک قطعه موسیقی را بیان می‌دارد: اول تعیین معیارها و در ثانی تشخیص مصداق‌ها. در خصوص معیارها، دو دسته معیار مطرح است: معیارهایی که اصالت ندارند و در واقع معیار نیستند، همچون: شخص شاعر یا سازنده، پخش از مراکز رسمی، نام سبک موسیقی، و... اما معیار اصلی برای تشخیص و قضاوت در خصوص موسیقی، «فقه» است. بر مبنای فقه، موسیقی را باید هم بر اساس قالب و هم بر اساس محتوا تحلیل کرد. هرکدام از این دو معیار، سه حالت حرام، حلال و مشتبّه دارند. علاوه بر این، چند ملاک تحت عنوان ملاک‌های فرعی یا ملاک‌های اولویت، وجود دارند؛ مانند اینکه موسیقی خلاقانه و غیرتقلیدی بر موسیقی تقلیدی هرچند حلال، ترجیح دارد. بر حوزه علمیه و طلاب جوان لازم است با نوآوری فقهی در این زمینه حرکت کنند.
7. «تبیین و ارائه راهکارهای موسیقی»؛ راهکارها را می‌توان بر مبنای انسان‌شناسی، به سه دسته راهکار بینشی، گرایشی و کنشی تقسیم کرد.

1-7 راهکارهای بینشی مربوط به عالم فکر و اندیشه و مبانی است، مثل اینکه قبل از ورود عملی به موسیقی، باید مبانی حکمی و فقهی این موضوع، به‌خوبی شناخته شود و حتی ضرورت دارد، در حوزه‌های علمیه، مرکزی برای پاسخگویی به مسائل موسیقی وجود داشته باشد.

7. راهکارهای گرایشی مربوط به موارد قلبی و حسی است؛ همچون اینکه در تولید آثار نو و خلاقانه، باید اعتماد به نفس داشت؛ در تشخیص موسیقی درست و نادرست، نباید امور حاشیه‌ای را مدنظر قرار داد.

3-7 راهکارهای کنشی که بیشترین حجم از راهکارها را به خود اختصاص داده نیز در دو بخش کلان و خرد قابل دسته‌بندی است. مهم‌ترین نکات در راهکارهای کنشی کلان، این است که می‌بایست «موسیقی را نجات داد» و این نجات دادن، به معنی رها ساختن موسیقی از ابتدال در قالب و محتوا، و هدفدار و جهت‌دار کردن موسیقی است. تولید و استفاده از موسیقی در راستای اهداف انقلاب اسلامی؛ مطلوب است. همچنین نوآوری و عدم تقلید، از دیگر راهکارهای کنشی کلان است.

ماده 2 - اهداف:

1. تبیین نظری و عملی جایگاه حقیقی موسیقی در حکمرانی فرهنگی کشور؛
2. ارتقاء آمایش نهادی و خطمشی‌گذاری یکپارچه و کارآمد در حوزه موسیقی؛
3. تقویت و ارتقاء موسیقی تمدن‌ساز، تعالی‌گرا، اخلاق‌محور و هدفمند؛ متناسب با چشم‌انداز فرهنگی کشور در سطوح ملی، بین‌المللی و ایران فرهنگی؛

4. پاسداشت جایگاه هنرمندان موسیقی و پیشگیری از کارکردهای غلط فرهنگی، اجتماعی و سیاسی محتمل در حاشیه موسیقی؛
5. تأمین حقوق معنوی جامعه، مخاطب، هنرمند و تولیدکننده، در فرایندهای قانونی و ساختاری حوزه موسیقی؛
6. تقویت اقتصاد موسیقی، با ساماندهی زنجیره ارزش موسیقی.

ماده 3 - مسائل:

1. خلأ سیاست‌گذاری در راستای بهره‌گیری مناسب از ظرفیت‌های موسیقی و تدبیر موسیقی‌های داخلی و خارجی؛
2. فقدان آمایش و سازماندهی مطلوب نهادهای متولی حوزه موسیقی؛
3. گسترش کارکردهای غلط فرهنگی- اجتماعی در سایه فقدان نقش‌آفرینی موسیقی فاخر؛
4. تضییع حقوق معنوی جامعه، مخاطب، هنرمند و تولیدکننده، بر اثر فقدان شفافیت قانونی و اقتصادی؛
5. فقدان سازمان‌یافتگی لازم در پیوند حوزه موسیقی، سیاست و دین و بروز چالش‌های آسیب‌زا در حاشیه موسیقی؛
6. افت کیفی تولیدات، آموزش‌ها و پژوهش‌ها در سایه کم‌توجهی به موسیقی علمی.

ماده 4 - سیاست‌های کلان:

1. اهتمام نظام خطمشی‌گذاری فرهنگی کشور بر اصلاح و اعتلاء خطمشی‌های موسیقی و ارتقاء آمایش نهادی مبتنی بر جایگاه حقیقی موسیقی در حکمرانی فرهنگی کشور؛
2. تقویت و ارتقاء موسیقی تراز انقلاب اسلامی یعنی موسیقی مبتنی بر علم، حکمت و گفت‌وگو با اسلام ناب و مقابله با تهاجم فرهنگی در حوزه موسیقی؛
3. اهتمام به ابعاد آموزشی، پژوهشی- تحقیقاتی و نظری موسیقی با تأکید بر ظرفیت‌های تعالی‌گرا، تمدن‌ساز و شوق‌آفرین موسیقی در چشم‌انداز فرهنگی ایران اسلامی؛
4. حمایت مؤثر از تولیدات شاخص و هنرمندان توانمند در راستای شکوفایی و اعتلاء موسیقی و ورود به عرصه بین‌المللی و به رسمیت شناختن هنرمندان به عنوان پاسداران اصلی کیان این هنر؛
5. تأمین حقوق معنوی جامعه و مخاطب در کنار صیانت از حقوق هنرمند و تولیدکننده؛
6. مدیریت خردمندانه، تعاملی، تعادلی، یکپارچه و جامع‌نگر در خصوص چالش‌های اجتماعی و سیاسی حوزه موسیقی و پیشگیری از آنها

ماده 5 - اقدامات:

1. تبیین نظری، عملی و فقهی جایگاه راهبردی موسیقی در حکمرانی فرهنگی کشور بر اساس رأی و نظر ولی فقیه؛
2. برنامه‌ریزی و اقدام فوری باهدف تربیت مدیران توانمند در حوزه موسیقی؛
3. برنامه‌ریزی و اقدام لازم برای ارتقاء محوریت و جریان‌سازی مثبت رسانه ملی در حوزه موسیقی؛
4. تقویت آموزش علمی موسیقی با تمرکز بر موسیقی ایرانی و کلاسیک و اهتمام بر وجوه معناگرا، اخلاقی، معرفتی و حکمی موسیقی؛
5. بهره‌گیری مستمر و هدفمند از ظرفیت‌های اصیل موسیقی ایرانی به‌ویژه موسیقی اقوام و انقلاب اسلامی، به عنوان ابزار مؤثر قدرت نرم در مبادلات فرهنگی، دیپلماسی عمومی و گردشگری؛
6. پیشگیری مستمر از آسیب‌ها و جرایم فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی و سیاسی محتمل در حاشیه موسیقی، با نگاه ویژه به فضای مجازی؛

7. تأمین زیرساخت‌ها و زمینه‌های مورد نیاز برای اجراهای صحنه‌ای موسیقی فاخر و ارزشمند، به‌خصوص موسیقی ایرانی و به‌ویژه در گونه‌های موضوعی ملی، دینی، عرفانی، حماسی و استکبارستیز؛
8. ارتقاء جایگاه سرود به عنوان گونه مهم، تربیت محور، مردمی و متعالی در موسیقی انقلاب اسلامی؛
9. افزایش بهره‌گیری از گنجینه شعر کهن فارسی، به‌خصوص شعرهای عارفانه، دینی، حماسی، اخلاقی و حکمی در تولیدات موسیقایی؛
10. اصلاح ذائقه و ارتقاء سواد موسیقایی مردم، به‌ویژه کودکان و نوجوانان به سمت موسیقی متعالی با ترجیح موسیقی اصیل ایرانی؛
11. برنامه‌ریزی و اقدام لازم برای حفظ میراث انسانی و هنری موسیقی ایرانی، آیینی و نواحی؛
12. طراحی نظام کارآمد، برای تکریم هنرمندان شاخص و ترویج چهره و آثار آنان؛
13. حمایت از فعالیت قانونی هنرمندان در عین صیانت از حقوق معنوی جامعه، مخاطب، مؤلفان و مصنفان آثار موسیقایی؛
14. تقویت هدفمند موسیقی تعالی‌بخش، شوق‌آفرین، تمدن‌ساز، اخلاق‌محور و توحیدی و تربیت هنرمندان شاخص و مؤثر در موسیقی انقلاب اسلامی؛
15. حمایت اصولی از چرخه اقتصادی هنر موسیقی و درآمدزایی سالم در این حوزه، با تأکید بر لزوم اهتمام بر رویکرد فرهنگی به موسیقی، در مقابل رویکرد صرفاً اقتصادی و تجاری.

ماده 6 - فعالیت‌های اجرایی:

1. حمایت از ایجاد مراکز مطالعات فقهی، حکمی و عرفانی موسیقی؛
2. فرهنگ‌سازی در مورد موسیقی متعالی و پرورش ذائقه موسیقایی مردم به سمت آن؛
3. حمایت و تشویق از تولید و پخش برنامه، در مورد تبیین جایگاه موسیقی در نظام فرهنگی کشور و جلوگیری از آثار سوء موسیقی «مضل عن سبیل الله» و مبتذل بر فرد و خانواده؛
4. تشویق شرکت‌های تهیه و تولید موسیقی به ارتقاء شاخص‌های کیفی در تولید آثار صوتی و صوتی- تصویری و اجراهای صحنه‌ای؛
5. حمایت از تولیدات و رویدادهای شرکت‌ها، مؤسسات و فعالان موسیقی در احیاء موسیقی ایرانی، نواحی و آیینی و کمک به ورود آن‌ها به عرصه بین‌المللی و اتخاذ تمهیدات تشویقی؛
6. حمایت از تربیت مدیران هنری متعهد و توانمند؛
7. حمایت از ثبت ملی و جهانی سازها و موسیقی ایرانی؛
8. تقویت و ارتقاء کیفیت هنری و غنای فرهنگی گروه‌های سرود دانش‌آموزی و دانشجویی؛
9. حمایت از پژوهش‌های دینی، علمی و کاربردی در مورد موسیقی؛
10. بازنگری در مأموریت و دروس هنرستان‌ها، دانشکده‌ها، پژوهشکده‌ها و نهادهای آموزشی و علمی موسیقی، در راستای تقویت موسیقی انسان‌ساز، معرفت‌گرا، اخلاق‌محور و حکمی؛
11. حمایت از آثار و تولیدات موسیقایی، مبتنی بر نگاه توحیدی، امیدآفرین، تمدن‌ساز، انسان‌ساز و تعالی‌گرا؛
12. بازنگری در نظام مجوزدهی و ضمانت اجرایی مجوزها در حوزه موسیقی و جلوگیری از دخالت‌های شخصیت‌های حقیقی و حقوقی در روند صدور مجوز توسط وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، به‌ویژه اجراهای صحنه‌ای؛
13. حمایت از انجام پیمایش جامع و افکارسنجی در مورد تولید، توزیع و استفاده از موسیقی، به‌ویژه موسیقی ایرانی، نواحی و آیینی در کشور؛
14. حمایت از گروه‌ها، انجمن‌ها و تشکل‌های موسیقی متعهد و برگزارکننده کارگاه‌های تخصصی موسیقی متعالی، انسان‌ساز، معرفت‌گرا و حکمی در استان‌ها؛
15. حمایت از بهره‌گیری از گنجینه شعر کهن فارسی؛
16. ساماندهی شیوه بهره‌گیری از موسیقی در آگهی‌های بازرگانی و تیتراژ و برنامه‌های صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران؛
17. نظارت مستمر بر کاربری و آموزش موسیقی در مهدکودک‌ها، پیش‌دبستانی‌ها و مدارس؛
18. استعدادیابی و پرورش شاعران، ترانه‌سرایان و تصنیف‌سرایان متخصص و متعهد به فرهنگ ایرانی اسلامی، انقلابی و تهیه بسته‌های تشویقی در این زمینه؛
19. تهیه و تقدیم لایحه حمایت از حقوق جامعه، مخاطب، مصرف‌کننده و هنرمند به مجلس شورای اسلامی به‌ویژه حقوق پدیدآورندگان آثار هنری؛

20. اقدام لازم جهت بهرمندسازی هنرمندان کارآمد و اثرگذار حوزه موسیقی، از حمایت‌های گوناگون از جمله، پوشش بیمه‌ای صندوق اعتباری هنر؛
21. حمایت از اجراهای هنرمندان موسیقی نواحی، بر پایه موسیقی اصیل و سنتی ایرانی اسلامی به‌ویژه در مقصدهای گردشگری و بوم‌گردی؛
22. بهره‌گیری هدفمند و عادلانه از ظرفیت هنرمندان توانمند موسیقی، در تولیدات و رویدادها؛
23. اختصاص آنتن شبکه‌های سراسری سیما به موسیقی ایرانی، آیینی و نواحی، با حضور همه عوامل و ملزومات صحنه‌ای در چارچوب آیین‌نامه خاص مصوب «ستاد اجرایی موسیقی کشور» مندرج در ماده هفت این سند؛
24. حمایت از برگزاری رویدادهای اعتبارساز و جریان‌ساز ملی و بین‌المللی در مورد موسیقی تعالی‌بخش، تمدن‌ساز و امیدآفرین؛
25. حمایت از مؤسسات و نهادهای باتجربه، توانمند و کارآمد در حوزه استعدادیابی و پرورش هنرمندان متخصص و متعهد به فرهنگ ایرانی اسلامی؛
26. حمایت از آموزش و اجرای موسیقی متعهد، در نهادهای فرهنگی و اجتماعی؛
27. حمایت از تولیدات موسیقایی در زمینه کاهش آسیب‌های اجتماعی.

ماده 7 - الزامات اجرایی:

1. مسئولیت اجرایی‌سازی سند ملی موسیقی، بر عهده کمیته تخصصی این سند است که از این پس، «ستاد اجرایی موسیقی کشور» نامیده می‌شود. ریاست این کمیته که ذیل شورای هنر شورای عالی انقلاب فرهنگی فعالیت می‌نماید، بر عهده معاون امور هنری وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی است. اعضای این ستاد عبارتند از:
 2. مدیرکل دفتر موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی (دبیر ستاد اجرایی؛ بدون حق رأی)
 3. مدیر دفتر موسیقی سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران
 4. مدیر دفتر موسیقی حوزه هنری انقلاب اسلامی
 5. نماینده دفتر تبلیغات اسلامی
 6. نماینده حوزه علمیه قم
 7. رئیس خانه موسیقی

تبصره- ستاد اجرایی موسیقی کشور موظف است به منظور اجرایی‌سازی این سند، از سازوکارهای لازم برای بهره‌گیری بهینه از ظرفیت بخش‌های خصوصی و مردمی، استفاده کند.

2. ستاد اجرایی موسیقی کشور، موظف است حداکثر تا ۳ ماه پس از تصویب این سند، برنامه‌های اجرایی سند را بر اساس دستورالعمل ستاد فرهنگی و اجتماعی دبیرخانه شورای عالی انقلاب فرهنگی، تهیه و تکمیل و برای تصویب در ستاد هماهنگی نقشه مهندسی فرهنگی کشور، به دبیرخانه شورای عالی انقلاب فرهنگی ارسال نماید.

تبصره ۱- نگاشت نهادی برنامه‌های اجرایی پس از تصویب، به عنوان ضمیمه سند به آن ملحق می‌شود.

تبصره ۲- دستگاه‌های اجرایی مکلفند اعتبارات مورد نیاز را برای اجرای فعالیت‌ها و تکالیف این مصوبه پیش‌بینی و در زمان تدوین لوایح بودجه سنواتی، به سازمان برنامه و بودجه کشور ارسال نمایند.

ستاد اجرایی موسیقی کشور، مسئول پیگیری اجرا و نظارت بر حسن اجرای برنامه‌های اجرایی این سند و کارکردسنجی دستگاه‌ها و ارزیابی میزان اثربخشی برنامه‌های مذکور است.

تبصره- این ستاد، سالیانه گزارش اجرای برنامه‌های اجرایی و اثربخشی آن‌ها را با همکاری سازمان برنامه و بودجه، سازمان اداری و استخدامی و سایر دستگاه‌های مسئول، تهیه و به ستاد فرهنگی اجتماعی دبیرخانه شورای عالی انقلاب فرهنگی ارائه می‌نماید.

4. مسئولیت روزآمدسازی سند، بر عهده ستاد اجرایی موسیقی کشور است. این ستاد حداکثر هر پنج سال یکبار، سند را روزآمد نموده و برای بررسی و تصویب به شورای هنر و شورای عالی انقلاب فرهنگی ارسال می‌نماید.
5. این سند در یک مقدمه، 7 ماده و 4 تبصره در جلسه 895 مورخ 1402/11/10 شورای عالی انقلاب فرهنگی به تصویب رسید و از تاریخ ابلاغ، لازم الاجرا می‌باشد.

سید ابراهیم رئیسی

رئیس جمهور و رئیس شورای عالی انقلاب فرهنگی

رونوشت به انضمام يك نسخه مصوبه، به:

- دفتر مقام معظم رهبري (مدظله العالی)
- دفتر رئیس جمهور
- مجلس شوراي اسلامي
- شورای نگهبان قانون اساسی
- قوه قضائیه
- دیوان محاسبات کشور
- معاونت امور مجلس ریاست جمهوری
- معاونت حقوقی ریاست جمهوری
- اداره کل تدوین و تنقیح قوانین و مقررات نهاد ریاست جمهوری
- دفتر بازرسی ویژه رئیس جمهور
- وزارت دادگستری (برای درج در روزنامه رسمی کشور)
- دبیرخانه شورای معین و امور شورای عالی انقلاب فرهنگی
- اداره کل حوزه ریاست دبیرخانه شورای عالی انقلاب فرهنگی
- و اداره کل امور حقوقی و تدوین مقررات ابلاغ می‌شود.